

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/61/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215222069
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1215222069.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Michaely Královej a členov senátu: JUDr. Nadeždy Wallnerovej a Mgr. Aleny Čakváriovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Z. S. W. Z., D. W. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - O. S., D. W.Ň. XX.XX.XXXX, N.: N. XX/D, N. a otec: L. Y. Z. W. Z., D. W. XX.XX.XXXX, bytom: F.: Y. S. D.: XX, X. V., V. V., U.- V., štátna príslušnosť Slovenskej republiky a Angolskej republiky, zastúpený: JUDr. Pavlom Polakovičom, bytom: Detvianska 14, Bratislava, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného a návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 09. januára 2019 č. k. 49P/223/2015-257, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 09. januára 2019 č. k. 49P/223/2015-257 vo výroku o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného **p o t v r d z u j e.**

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 09.01.2019, č. k. 49P/223/2015-257, návrh otca na zníženie výživného a návrh matky na zvýšenie výživného zamietol a určil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 28.08.2015 sa otec maloletého Z. domáhal zníženia vyživovacej povinnosti zo sumy 400,- eur na sumu 31,- eur mesačne. V návrhu uviedol, že v čase vydania pôvodného rozhodnutia vychádzal súd zo skutočnosti, že si nesplnil svoju povinnosť preukázať zárobkové pomery a nepredložil podklady potrebné pre zistenie jeho skutočného príjmu, a preto súd vychádzal z ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine a taktiež zo skutočnosti, že je spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti a je vlastníkom viacerých nehnuteľností. V čase rozhodovania súdu sa nachádzal v zahraničí, na pojednávaní sa nezúčastnil, poštu si na slovenskej adrese nepreberal a nebol zastúpený advokátom. Do roku 2011 sa o maloletého zaujímal a prispieval na jeho výživu, posledné štyri roky však žije v Angole, kde sa jeho situácia výrazne zhoršila, v dôsledku čoho výživné na syna Z. už nevládal uhrádzať. Otec v návrhu uviedol, že okrem Z. má ďalšie tri deti. V súčasnosti nemá žiadne príjmy z prenájmu nehnuteľností, nie je zamestnaný ani na území Slovenskej republiky, ani na území Angoly. Finančná situácia mu neumožňuje uhrádzať výživné vo výške 400,- eur, uhrádza tak výživné aspoň v minimálnom rozsahu.

3. Matka maloletého sa návrhom doručeným súdu dňa 10.05.2016 domáhala zvýšenia výživného zo sumy 400,- eur na sumu 450,- eur. Návrh odôvodnila tým, že maloletý Z. navštevuje 4. ročník základnej školy a neustále potrebuje financie v priebehu ďalšieho štúdia, ktoré sa budú len zvyšovať. Syn je

sledovaný u imunoalergológa, berie pravidelne lieky. Je sledovaný v ortodontickej ambulancii a má nasadený zubný strojček. Maloletému hradí náklady na stravu, ošatenie, zdravotnú starostlivosť, krúžky pomôcky do školy. Otec neprejavuje záujem o starostlivosť o maloletého, odmieta sa podieľať na jeho výžive. Výživné platí podľa svojho uváženia vo výške 32,- eur mesačne. Otec žiadnym spôsobom nepreukázal svoje príjmy, uviedol, že žije zo sumy 600,- eur mesačne z príjmu z prenájmu nehnuteľností. Matka uviedla, že vzhľadom na zistenú skutočnosť, kedy súd v konaní č.k. 1P/22/2014-298 stanovil otcovi vyživovaciu povinnosť na nevlastných súrodencov Z., má za to, že maloleté dieťa má rovnaké práva, ako jeho ostatní nevlastní súrodenci a navrhla zvýšenie výživného na sumu 450,- eur mesačne. Konanie o návrhu matky o zvýšenie výživného bolo vedené pod sp. zn. 27P/68/2016 a bolo spojené na spoločné konanie s konaním o návrhu otca s tým, že obe konania sú ďalej vedené pod sp. zn. 49P/223/2015.

4. Otec v konaní pred súdom prvej inštancie zotrval na podanom návrhu a žiadal znížiť výživné na maloletého zo sumy 400,- eur mesačne na sumu 31,- eur mesačne, nakoľko nemá možnosť platiť výživné v tejto sume. Uviedol, že v minulosti pracoval v kancelárii prezidenta Angolskej republiky, kde dosahoval príjem vo výške 8.500,- USD mesačne. Od roku 2014 je nezamestnaný, nebol evidovaný na úrade práce, nemal vyplácanú žiadnu podporu. Okrem Z. má tri ďalšie maloleté deti: D. W. Z., D.. XX.XX.XXXX, mal. Y. Z. W. Z., D.. X.X.XXXX, Y. G. A. Z. W. Z., D.. XX.XX.XXXX. Na každé dieťa platí výživné vo výške 32,- eur mesačne. V spoločnosti Casibe Comarking s.r.o. je spoločníkom, do spoločnosti vložil vklad, o spoločnosť sa stará jeho bývalá manželka, o tejto spoločnosti nemá žiadne doklady. V priebehu tohto konania bolo jeho manželstvo s N. W. Z. právoplatne rozvedené a bola mu určená vyživovacia povinnosť na maloletého Y. 550,- eur a na D. 450,- eur mesačne. Od roku 2016 už žije v Angole. Je nezamestnaný, nemá žiadne príjmy, len dlhy. Dokopy má 6 detí s tromi ženami. Troch synov má s bývalou manželkou N.. Jedného syna má s pani S. a 2 deti má so ženou v Angole. Dňa 05.04.2018 sa mu narodilo ďalšie dieťa. Nemá možnosť získať potvrdenie o nezamestnanosti, keďže v Angole neexistuje systém evidencie nezamestnanosti. V súčasnosti žije len s pomocou svojich priateľov. Aj keď bol na Slovensku a potreboval peniaze na letenku do Angoly, pomohla mu kamarátka z Rakúska, ktorá mu dala peniaze.

5. Matka s návrhom otca na zníženie výživného nesúhlasila, nakoľko stanovená výška výživného zohľadňuje odôvodnené potreby maloletého. Z. v čase podania návrhu navštevoval 4. triedu základnej školy, kde matka vyčíslila náklady na maloletého v členení: poplatok za ZRPŠ - 30,- eur ročne, ŠKD - 16,- eur mesačne, obedy v škole - 35,-eur mesačne, príspevok do rodičovského združenia - 15,- eur ročne, šachový krúžok - 30,- eur mesačne, basketbalový krúžok - 35,- eur mesačne, kurz AJ polročný poplatok - 200,- eur, učebnice, knihy, školské pomôcky, zošity, ročne okolo - 110,- eur, kultúrne podujatia okolo 80,- eur mesačne. Lieky (alergo- imunologický) 3 mesiace - 33,-eur, doplatok na ortopedickú obuv - 30,-eur na polroka, zubný strojček celková suma 120,- eur. Matka uviedla, že otec na výživu maloletého prispieva sumou 32,- eur mesačne, na základe svojho rozhodnutia. Matka s maloletým žije v 2-izbovom byte na Bajkalskej 29/D. Je výlučnou vlastníčkou uvedenej nehnuteľnosti. Nemá žiadne úvery ani pôžičky. Náklady na bývanie uhrádza vo výške 98,- eur - poplatok za nájomné, 28,- eur - poplatok za elektriku, 9,- eur - poplatok za internet, RTVS - 4,64 eur, Skylink - 2,- eur. Vlastní len staršie 12 ročné motorové vozidlo, ktoré mala aj v čase pôvodného konania. Náklady na bývanie, ako aj náklady na potraviny, ktoré súdu vyčíslila sú nákladmi, ktoré majú s maloletým spoločne. Ostatné náklady sú však výlučne nákladmi maloletého. Je zamestnaná v rovnakej spoločnosti, ako v čase pôvodného rozhodnutia a to vo VÚB a.s. , kde jej priemerný mesačný príjem bol vo výške 933,- eur netto, neskôr bol vo výške 1.020,- eur netto a následne sa zvýšil na súčasných 1.288,- eur netto. Okrem tohto príjmu je poberateľkou rodinných prídavkov. Matka navrhla, aby súd počnúc dňom 01.09.2016 zvýšil výživné na maloletého Z. zo sumy 400,- eur na sumu 450,- eur. Je toho názoru, že aj keď ide o nemanželského syna, otec by sa mal podieľať rovnakým výživným, ako ma určené pri deťoch narodených v manželstve. Toho času navštevuje maloletý 7. ročník na 8-ročnom gymnáziu H.. Zvýšili sa náklady na stravovanie, ošatenie, lieky. Pred 3 rokmi bola synovi diagnostikovaná histamínová intolerancia. Je v sledovaní ortopéda. V súčasnosti sú náklady na maloletého vo výške 800,- eur mesačne. Vzhľadom na to, že maloletý rýchlo rastie, zvýšili sa náklady na ošatenie a stravu. Oproti minulosti navštevuje menej krúžkov, nechodí už na angličtinu ani plávanie. toho času navštevuje krúžok taekwondo, kde platí 60,-eur mesačne. Okrem bežných výdavkov na maloletého má aj jednorazové výdavky, v prípade narodením maloletého a Vianoc. Maloletému tiež kúpila notebook v hodnote 1.170,- eur (jún 2018). Maloletý má zdravotné problémy, navštevuje imuno - alergológa a ortopéda. U alergológa platí za lieky Imunor - 7,- eur na mesiac. Okrem toho maloletému

dokupuje voľnopredajné lieky na imunitu. Náklady u ortopéda sú asi vo výške 45,- eur za pol roka. Maloletý vyrástol, tak bola nútená kúpiť mu väčšiu posteľ s matracom, čo bol náklad 490,- eur.

6. Kolízny opatrovník nesúhlasil so znížením ani zvýšením výživného, navrhol ponechať výživné vo výške 400,- eur.

7. Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu zistil, že vyživovacia povinnosť otca k maloletému Sebastiánovi bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č.k. 27P/268/2012 -123 zo dňa 12.11.2014, ktorým bol maloletý Z. zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi súd určil povinnosť prispievať na jeho výživu sumou 400,- eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, č.k. 1P/22/2014 - 298 zo dňa 18.11.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/172/2016-376 zo dňa 08.11.2016 súd rozviedol manželstvo L.. Y. Z. W. Z. s manželkou N. W. Z., maloleté deti Y. Z. V. D. zveril do osobnej starostlivosti matky, a určil otcovi povinnosť prispievať na maloletého Y. Z. výživným vo výške 550,- eur mesačne a na maloletého D. výživným vo výške 450,- eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č.k. 5T/12/2016-219 zo dňa 10.01.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2To/63/2017 zo dňa 21.06.2018 bol otec maloletého Z. odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. Zákona, k trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom výkonom trestu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Súd prvej inštancie mal ďalej preukázané, že náklady na maloletého v roku 2016/2017 predstavovali náklady za stravu 250,- eur, lieky, vitamíny 50,- eur ortopedická obuv 35,- eur za pol roka, čefustná ortopédia raz za dva mesiace - 20,- eur, družina - 16,- eur, obedy - 35,-eur, učebnice a knihy - 110,- eur ročne, jednorazový príspevok na rodičovské združenie - 15,- eur, školské aktivity - 30,- eur ročne, šachový krúžok - 30,- eur mesačne, basketbal 33,- eur mesačne, kurz angličtiny 200,- eur na pol roka, plávanie na 3 mesiace 180,- eur, oblečenie, topánky 120,- eur mesačne, kultúrne podujatia 80,- eur mesačne, narodeninová oslava 180,- eur ročne, škola v prírode 130,- eur, detský letný tábor 150,- eur, benzín na krúžky 60,- eur, náklady na bývanie 150,- eur, mobil 8,- eur. Náklady na maloletého matka v roku 2018 vyčíslila ako náklady na bývanie 205,-eur, náklady za stravu 280,-eur, lieky, vitamíny 50,- eur, ortopedická obuv 45,-eur za pol roka, električka 13,50 eur, obedy 35,- eur, učebnice a knihy 150,- eur ročne, príspevok na rodičovské združenie 35,- eur, školské aktivity - 35,- eur ročne, carrigo 200,- eur ročne, kurz angličtiny 200,- eur na pol roka, plávanie na 3 mesiace 220,- eur, oblečenie, topánky 120,- eur, kultúrne podujatia 100,- eur mesačne, narodeninová oslava 160,- eur ročne, detský letný tábor 250,- eur, benzín na krúžky 100,- eur mesačne, 11 denný poznávací zájazd v septembri 2018 - 790,- eur. Náklady na maloletého matka v roku 2019 vyčíslila ako náklady na bývanie, mobil, internet, vreckové 225,- eur, náklady za stravu 200,- eur, lieky, vitamíny 50,- eur, ortopedická obuv 45,- eur za pol roka, električka - 13,50 eur, obedy - 35,- eur, učebnice a knihy 160,- eur ročne, jednorazový príspevok na rodičovské združenie 35,- eur, taekwondo 600,- eur ročne, oblečenie, topánky 120,- eur, kultúrne podujatia 100,- eur mesačne, narodeninová oslava 160,- eur ročne, detský letný tábor 180,- eur, letná dovolenka 700,- eur na osobu, 11 denný poznávací zájazd- predpoklad jeho opakovania v septembri 2019 - 790,- eur. Súd prvej inštancie mal ďalej preukázané, že priemerný mesačný príjem matky v spoločnosti VÚB, a.s. predstavoval v období od 08/2014 do 12/2015 cca 933,- eur, v období od 01/2016 do 03/2016 to bolo 1.412,- eur, v období od 04-05/2016 to bolo cca 993,- eur, od 01/2017- 03/2018 - 1.214,90 eur a v období od 01/2018 do 12/2018 to bolo 1.288,27 eur. Z dokladov predložených otcom maloletého vyplýva, že otec v súčasnosti má už 6 detí, v roku 2016 uhrádzal výživné na maloletého Z. vo výške 32,- eur, Y. vo výške 32,- eur, D. vo výške 32,- eur, Z. vo výške 50,- eur, platby za správu bytu 20 eur, správa kancelárie 32,- eur, správa bytu na Martina Benku 15 - 67,90 eur, správa za kancelárie 83,16 eur, správa za byt Martina Benku 2 - 98,20 eur, plyn 50,-eur, elektrina 50,- eur, zdravotné poistenie 57,68 eur. Za správu za byt, v ktorom býval v Angole platil poplatok vo výške 138,- eur. Otec maloletého Z. spolu s bývalou manželkou N. W. Z. je v súčasnosti vlastníkom nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX, pre okres Bratislava II, k.ú.: Ružinov a to bytu č. XXX vo vchode H. XX/G a nebytového priestoru č.X - XXXX na Tomášikovej ulici, nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXXX - zastavané plochy a nádvorja o výmere 487 m². K júnu 2015 nebol otec ako daňový subjekt registrovaný na Daňovom úrade, nebol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal žiadne sociálne dávky.

8. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, 2, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine a vecne tým, že vzhľadom na vykonané dokazovanie a poukazujúc na citované zákonné ustanovenia, mal preukázané, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na zníženie ani zvýšenie výživného na maloletého, a preto návrh

otca aj matky zamietol. Konštatoval, že zníženie výživného by v žiadnom prípade nebolo v záujme maloletého a predovšetkým by neodzrkadľovalo možnosti a schopnosti otca, a rovnako v danom prípade nie je dôvodné ani zvýšenie výživného. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhoch porovnával zmenu pomerov na strane matky, otca, ako aj maloletého od poslednej úpravy výživného určenej rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č. k. 27P/268/2012 -123, zo dňa 12.11.2014, v čase ktorom maloletý bol žiakom tretieho ročníka základnej školy, mal zdravotné problémy - zníženú imunitu a ortopedické problémy, pričom mesačné náklady na maloletého v danom čase matka vyčíslila na cca 600,- eur. Matka bola v roku 2014 nezamestnaná, poberala za celý r. 2013 a od januára do apríla 2014 dávky v hmotnej núdzi. Od apríla 2014 bola zamestnaná vo VÚB, a.s.. Bola slobodná, bez ďalšej vyživovacej povinnosti, s maloletým žila vo vlastnom 2 izbovom byte na N. X.. XXD, v Bratislave. Vlastnila motorové vozidlo zn. Toyota Corola, zabezpečovala starostlivosť o maloletého výlučne ona. V čase pôvodného rozhodnutia otec doklady o svojich osobných, majetkových a zárobkových pomeroch nepredložil, neposkytol ani údaje potrebné na ich vyžiadanie súdom. Uviedol, že je nezamestnaný. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že od času pôvodného rozhodnutia došlo k určitým zmenám, ktoré vo svojom súhrne neodôvodňujú zmenu výšky výživného na maloletého, ktoré bolo naposledy súdom určené na 400,- eur mesačne. Príjem matky sa od času pôvodného rozhodnutia zmenil, a to zo sumy 789,- eur na sumu 1.200,- eur. Jej majetkové pomery sa nezmenili. Na strane otca nedošlo k zmene v pomeroch v príjme, pričom ani teraz príjmy nepreukázal. Je stále nezamestnaný. Súd prvej inštancie poukázal na zmenu v jeho majetkových pomeroch v počte nehnuteľností, ktorých je otec maloletého vlastníkom (3 nehnuteľnosti + vila v Bulharsku), oproti času pôvodného rozhodnutia (6 nehnuteľností + vila v Bulharsku). Zvyšné nehnuteľnosti sú však predmetom súdnych sporov s bývalou manželkou. Maloletý momentálne navštevuje osemročné gymnázium, v reálnom ponímaní však k podstatnej zmene pomerov, ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného nedošlo, nakoľko nedošlo k podstatným zmenám v mesačných nákladoch. Hoci matka deklarovala náklady na maloletého vo výške 800,- eur mesačne, tieto sa javili súdu prvej inštancie neprímerane vysoké a nadhodnotené. Pre porovnanie v čase, keď bol príjem matky cca 990,- eur, by tak náklady na maloletého predstavovali cez 80 % zo mzdy matky. Skreslenie nákladov na maloletého, ktoré matka uviedla vo výške 800,- eur, bolo výsledkom skutočnosti, že v tejto sume boli zahrnuté aj celkové náklady na stravu (pre ňu a pre maloletého) a celkové náklady na bývanie. Zároveň súd prvej inštancie nepovažoval za dôvod zvýšenia výživného matkou deklarované zdravotné problémy maloletého, nakoľko viaceré existovali už v čase pôvodného rozhodnutia.

9. Rovnako sa súd prvej inštancie nestotožnil ani s dôvodmi, pre ktoré by mala byť znížená vyživovacia povinnosť otca. Jediným argumentom otca, pre ktorý by malo byť znížené výživné, je jeho nezamestnanosť, resp. nemožnosť sa zamestnať, čo je bez právneho významu, nakoľko nezamestnaný bol už v čase vydania pôvodného rozhodnutia. Od času pôvodného rozhodnutia bolo manželstvo otca s manželkou N. rozvedené, zároveň otcovi bola uložená povinnosť prispievať na maloleté deti Y. výživným 550,- eur a na D. 450,- eur, okrem toho otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. Podľa názoru súdu prvej inštancie skutočnosť, že otec sa vo veku 53 rokov, v období svojej dlhodobej nezamestnanosti, dlžôb a deklarovanej neschopnosti platiť výživné na svojich 5 detí, rozhodol po šiestykrát stať otcom, nie je automatickým dôvodom pre zníženie vyživovacej povinnosti k maloletému, zvlášť ak sa nijako nepodieľa na zabezpečovaní starostlivosti o neho. Súd prvej inštancie zdôraznil, že otec dlhodobo nezodpovedne pristupuje k starostlivosti o svoje deti a je nemysliteľné, aby otec, ktorý je vysokoškolsky vzdelaný, v produktívnom veku, bez zdravotných obmedzení, od roku 2013 nebol zamestnaný a nevyvíjal žiadnu aktivitu pre zmenu tejto situácie. Zhodnotil, že z predaja, resp. prenájmu nehnuteľností, ktoré vlastní otec spolu s bývalou manželkou, by mal dostačujúce prostriedky na úhradu výživného pre maloletého. Súd prvej inštancie v závere konštatoval, že vyživovacia povinnosť otca voči maloletému vo výške 400,-eur je v rozsahu primeranom odôvodneným potrebám maloletého, ako aj reálnym možnostiam a schopnostiam otca, vysokoškolsky vzdelaného, s odbornou kvalifikáciou, bez preukázanych zdravotných ťažkostí.

10. Proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného podal otec v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby bolo jeho návrhu na zníženie výživného vyhovené. Poukazuje na to, že sú tu zákonné dôvody na zníženie výživného, keď v súčasnej dobe nemá žiaden príjem. Pokiaľ ide o vlastníctvo k nehnuteľnostiam, v konaní predložil neodkladné opatrenie, vydané Okresným súdom Bratislava I, ktorým sa mu zakázalo akokoľvek nakladať s nehnuteľnosťami vrátane styku s nájomcami. Taktiež uviedol, že sa súdi s bývalou manželkou N. W. Z. v spojení s ďalšími nehnuteľnosťami, ktoré ona mala vo výlučnom vlastníctve, avšak zakúpené z jeho peňazí, prípadne nehnuteľnosti, ktoré odpredala bez neho, ako bezpodielového spoluvlastníka. Otec poukazuje tiež na to, že v čase pôvodného rozsudku

nepredložil žiadne doklady o výške mzdy, teda súd vychádzal z dikcie zákona, ako keby mal príjem. V tomto konaní otec predložil doklady o tom, že nemá žiaden príjem, a teda súd bol povinný vychádzať z uvedeného ako dôvodu na zníženie výživného. Taktiež predložil v konaní pred súdom prvej inštancie doklad o tom, že sa mu narodilo ďalšie dieťa v Angole. Otec má za to, že uvedené dôvody majú vplyv na zmenu pomerov predovšetkým na jeho strane, a preto nebol daný právny titul na zamietnutie návrhu na zníženie výživného.

11. Matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

12. Odvolací súd preskúmal vec v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil (§ 378 C. s. p., § 219 ods. 3 C. s. p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku bola matka, otec, zástupca otca, a súčasne kolízny opatrovník upovedomení zákonným spôsobom.

13. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zamietol návrh otca na zníženie výživného potvrdil. V celom rozsahu sa odvolací súd stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvej inštancie. Pre správnosť dôvodov napadnutého rozsudku odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorý je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa. Vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvomi kritériami (medzi odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov) platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. Rozsah odôvodnených potrieb dieťaťa je tiež súčasne závislý od reálnych schopností a možností jeho rodičov - povinných poskytovať mu výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ktoré sú na ich výživu i celkovú starostlivosť úplne odkázané, je jednou zo základných povinností každého rodiča, pričom každý z rodičov je povinný venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy detí, a to všetkých svojich detí bez rozdielu a bez ohľadu na to, či s deťmi žije alebo nežije v spoločnej domácnosti, pretože dieťa má právo na vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj. Aj pri rozhodovaní o zmene rozsahu výživného, pričom pri rozhodovaní o znížení výživného prihliada súd k tomu, aby rozsah odôvodnenosti potrieb dieťaťa zodpovedal reálnym schopnostiam a možnostiam výživou povinných rodičov a povinnosťou súdu pri rozhodovaní o tejto zmene rozsahu výživného je vykonať porovnanie pomerov - skutočností dôležitých pre určenie výživného tak na strane dieťaťa, ako aj u jeho rodičov, a to v čase predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi existujúcimi v čase nového rozhodovania, na základe úplných výsledkov dokazovania. To znamená, že musí byť preukázané, či a v čom ide o zmenu pomerov, či ide zmenu podstatnú, nielen prechodnú. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 zákona o rodine a ust. § 121 Civilného mimosporového poriadku dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Zmena rozhodnutia súdu na základe zmeny pomerov je v podstate výnimkou zo zásady nezmeniteľnosti právoplatných súdnych rozhodnutí a preto zmena pomerov by mala byť závažnejšieho charakteru. Reparácia právoplatných rozhodnutí pre nepodstatnú zmenu v pomeroch je neprípustná.

14. V prejednávanvej veci súd prvej inštancie vykonal potrebné dokazovanie a v rámci neho i porovnanie pomerov na strane maloletého, ako aj na strane jeho rodičov v čase od poslednej úpravy, s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania v predmetnej veci. Z tohto dokazovania vyvodil správne skutkové závery a následne správne právne závery, s ktorými sa stotožňuje aj odvolací súd. Otec v odvolaní poukazuje na to, že nemá toho času príjem, nehnuteľnosti, ktoré vlastnil s bývalou manželkou nemá možnosť reálne užívať, s bývalou manželkou vedú o ne súdne spory a poukazuje i na to, že mu pribudla od posledného rozhodnutia ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému synovi, ktorý sa narodil dňa

05.04.2018. V odvolaní neuvádza otec žiadne nové skutočnosti, ktoré by neuvádzal aj v návrhu na zníženie výživného a súd prvej inštancie sa s týmito tvrdeniami otca zaoberal a správne skonštatoval, že nie sú dôvodom na zníženie výživného. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že otec už v čase posledného rozhodnutia uvádzal, že je nezamestnaný a nemá príjem. Odvolací súd navyše dodáva, že otec vykonával prácu pre angolského prezidenta, kde dosahoval príjem 8.500,- amerických dolárov mesačne, ale že bol z tejto služby prepustený, z dôvodu, že mu z Okresného súdu Bratislava II bol zaslaný špionážny mail. Z otcom predloženého vyhlásenia vystaveného dňa 20.04.2016 riaditeľom kancelárie prezidenta angolskej republiky vyplýva, že od roku 2013 bol otec dočasne zbavený funkcie pre podozrenie zo špionáže. Ďalej sa v predmetnom vyhlásení uvádza, že z tohto dôvodu mu boli odobraté majetky, imunita a pozastavený príjem, kým nevysvetlí email pochádzajúci od bratislavského súdu, ktorý obsahoval integrovaný odpočúvací systém a kamery. Otec však nevysvetlil a nevedel, ako riešil danú vec, aké podnikol kroky, aby takéto nedorozumenie objasnil, pritom z vyhlásenia vyplýva, že bol dočasne pozbavený funkcie, kým nevysvetlí email pochádzajúci od bratislavského súdu. Je zrejmé, že ak išlo o email zo slovenského súdu, je absurdné tvrdenie, že by súd zasielal mail s integrovaným odpočúvacím systémom a kamerou. Je teda možné dospieť k záveru, že otec si zavinil stratu výhodného zamestnania takpovediac sám. Otec je stále spoluvlastníkom troch nehnuteľností v Bratislave - dvoch bytov a nebytového priestoru a vily v Bulharsku, z ktorých môže mať príjem, ako správne skonštatoval súd prvej inštancie. Zároveň je správny záver súdu prvej inštancie, že otec vzhľadom ku svojmu vzdelaniu, veku, zdravotnému stavu je schopný výkonu práce a nie je vôbec dôvod na to, aby nepracoval, keď má vyživovacou povinnosť ku šiestim deťom. Ani skutočnosť, že otcovi v roku 2018 pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu, nemožno vyhodnotiť ako dôvod na zníženie výživného. Otec sa rozhodol mať dieťa, napriek tomu že má už ďalších 5 detí a napriek tomu, ako sám tvrdí, že nie je schopný plniť si riadne ani vyživovaciu povinnosť k týmto jeho ostatným deťom. Musel si byť pri tom vedomý toho, že má vyživovacie povinnosti k trom maloletým deťom a v akom rozsahu, a že má aj dve plnoleté deti. Ak sa napriek tomu rozhodol mať dieťa, nemožno to vyhodnotiť v neprospech jeho ďalších detí. Takéto správanie otca je nezodpovedné a nemôže viesť ku zníženiu jeho zákonnej prvoradej povinnosti. Navyše je treba zdôrazniť i to, že otec sa iným spôsobom nepodieľa na starostlivosti o maloletého, výkon osobnej starostlivosti je tak len na matke, ako aj zabezpečovanie všetkých jeho potrieb, či materiálnych, tak aj duševných. Výživné je stanovené v primeranom rozsahu k potrebám a nákladom na maloletého.

15. S poukazom na zistený skutočný stav veci a vyššie uvedené zdôvodnenie, súd prvej inštancie správne rozhodol, keď zamietol návrh otca na zníženie výživného. Otec v odvolaní nevedel žiadne skutočnosti, ktoré by mohli dôvodne viesť ku zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku a zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods.1, 2 CSP).

16. Odvolací súd záverom uvádza, že z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.09.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

17. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

18. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).